

Altså finder den konservative ordfører, at det er helt rimeligt, at man ligestiller et tilskud med en bøde?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Problemet med denne sag, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, er lige præcis, at man får støtte til en ting, og så er det en anden forseelse, man begår. Det er ikke en bestemmelse vedrørende den ting, man får støtte til, man overtræder, man overtræder en anden lovgivning. Det ser jeg som et meget stort problem, og jeg vil egentlig også godt uddybe det, nu hvor det spørgsmål har været stille, om man skulle overholde en national lovgivning.

Jeg kan se meget store problemer, hvis det bliver gældende dansk praksis, at det her skal gælde i alle forhold, der har at gøre med EU-finansiering. F.eks. har vi jo i dag masser af EU-finansierede initiativer på arbejdsmarkedsområdet, og hvis det princip, som man her lægger op til om landbrugsloven, skal gælde inden for andre områder, så betyder det jo f.eks. for arbejdsmarkedspolitikken, at hvis det viser sig, at der er nogle mennesker, der deltager i nogle arbejdsmarkedspolitiske projekter, men som egentlig ikke er berettiget til dagpenge, skal alle pengene fra mål 3-midlerne tilbagebetales Europa-Kommissionen.

Hvis vi holder fast i den praksis, ser jeg altså et ganske alvorligt problem.

Kristen Touborg (SF):

Hensigten med lovforslaget er bl.a. at give en bemyndigelse til fødevarerministeren til at gøre udbetaling af forskellige EU-præmier og -støttebeløb afhængig af, at nationale regler om natur og miljø samt landbrugslovens regler er overholdt af tilskudsmodtageren.

SF er meget enig i forslagets hovedtese, at man ikke kan modtage EU-støtte med den ene hånd, samtidig med at man med den anden hånd bryder den nationale lov inden for tæt beslægtede lovområder. Det gælder ikke mindst inden for landbrugslovens område.

SF finder det fuldstændig uacceptabelt, at visse landmænd gennem adskillige år har fået udbetalt millioner af kroner som arealstøtte, selv om arealerne blev drevet i strid med dansk landbrugslovgivning. Det er et forhold, som SF igennem de seneste år adskillige gange skarpt har kritiseret i Folketinget, og derfor hilser vi denne bemyndigelse meget velkommen.

Også når det gælder bemyndigelsen til at sammenkoble EU-præmier med overholdelse af lovgivningen inden for natur- og miljøområdet, er vi med, men vi vil gerne samtidig anføre, at der skal være et rimeligt forhold mellem den forbrydelse, der bliver begået, og den sanktion, der bliver anvendt. Det bør f.eks. ikke være sådan, at fordi man begår en mindre fejl i en indberetning til en offentlig myndighed, kan man miste det samlede EU-tilskud til hele ejendommen. Det er naturligvis indlysende, at der skal være visse proportioner i det her.

Så vil jeg godt eksakt opfordre til, at vi ændrer § 2, stk. 2 og 3, således at der ud over Forbrugerrådet, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet også bliver plads til en repræsentant for Landsforeningen af Økologisk Jordbrug.

Disse forhold vil vi godt være med til at drøfte under udvalgsarbejdet, men vores overordnede indstilling til lovforslaget er absolut positiv.

Christian H. Hansen (DF):

Det lovforslag, som er til behandling i dag, er et lovforslag, der på nogle områder giver ministeren en nærmest ubegrænset bemyndigelse. Det at give ministeren en ubegrænset bemyndigelse er ikke noget, som vi i Dansk Folkeparti ser særlig positivt på, men der er selvfølgelig dele af lovforslaget, som Dansk Folkeparti kan støtte. Det skylder jeg også at sige til vor minister.

Jeg savner en forklaring på, hvorfor man foreslår en udvidelse af § 2-udvalgene. Umiddelbart ser jeg ikke nogen grund til, at dette sker.

Med hensyn til offentliggørelse af kontrolresultater må man sige, at ministeren faktisk også her får meget store beføjelser. Det har altid været Dansk Folkepartis holdning, at offentliggørelse af kontrolresultater var i orden, når det vedrørte noget, som direkte blev undersøgt af hensyn til forbrugernes sundhed, eller det drejede sig om oplysning om forskellige produkter, som forbrugerne direkte kan drage nytte af.

Derfor bør det i dette lovforslag præciseres nærmere, hvordan der skabes lidt mere harmoni mellem, hvad der er rimeligt i forhold, som gavner forbrugerne, og hvad der ikke direkte har nogen betydning for den enkelte forbruger. Offentliggørelse med navns nævnelser, som der lægges op til i dette lovforslag, er også noget, som kan være relevant at bruge i nogle sammenhænge.